

Verf. Deinde constat in his.

28 Ex scientia, & taciturnitate non inducitur consensus ad ea, quae grave generant tacenti praedictum, l. Inverum 4. de servitut. urban. prad. l. Cuius 39. de pignor. action. l. 23. tit. 34. p. 7. Tusch. lit. T, concl. 3. à princip. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. à numero 5. Surd. decis. 302. num. 3. Gratian. disceptat. cap. 38. num. 20. & 21. Sanch. de matrimon. lib. 1. disp. 5. num. 4. Fachin. controvers. lib. 8. cap. 64. verf. Tertius est, Merlin. de pignor. lib. 4. quast. 109. num. 54. Angel. de acquir. possess. quast. 3. art. 5. num. 17. Barbosa late axiom. 217. num. 3. Menoch. de presump. lib. 6. presump. lib. 3. presump. 42. num. 10. & 24. & lib. 6. pres. 99. per totum.

29 Cui accedit, quod tacens non videtur consentire, quoties ex actu, qui geritur proprium minime jus laedi cognoscit, l. Sicut 8. §. Non videtur, ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solvit. Merlin. cum pluribus sup. numero 51. Unde cum Episcopus in casu dicti capitis Super eo, non ignoraret ex institutione delegati nulla propter defectum potestatis, sibi non adimi facultatem ejusdem Beneficii conferendi, non quia tacuit, consensisse intelligitur.

Verf. Huic rationi & alia.

30 Ita verum est, quod sententia nulla ex defectu jurisdictionis non convalescit, omissa appellatione, ut de tali nullitate liceat opponere, etiam post tempus ad agendum de illa regulariter lege praescriptum. Azevedus haud paucis laudatis in l. 2. num. 26. tit. 17. lib. 4. Recopil. Barbosa collect. Clem. unic. de sequest. possess. & fruct. Scacc. de appellat. q. 19. remed. 1. num. 59. Guazzin. de defension. reor. defens. 36. cap. 20. num. 2. verf. Et de nullitate.

Verf. Huic verò conclusioni.

31 Taciturnitas pro consensu habetur in favorabilibus causis, ut Ecclesiae, libertatis, pupilli, fisci, & multò magis Religionis, argumento legis Sunt persone 13. in fin. de religiof. & sumpt. funer. Tusch. sup. de concl. 3. à num. 18. Alfar. de de offic. Fiscal. gloss. 18. num. 29. & 30. Merlin. d. q. 109. num. 60. cum seqq. Barbosa axiom. 217. num. 5. Menoch. d. pres. 99. à num. 29.

Verf. Tertio, quia qui potest.

32 Qui prohibere potest, si praesens taceat consentire praesumitur: quod probat, & pluribus illustrat exemplis Menoch. lib. 6. pres. 99. num. 15. ac observant plures apud Barbofam dict. axiom. 217. in fin.

Ibi: Quod si institutio facta sit.

33 Si Episcopus bona fide putans Beneficium jure conferre posse, ut si devolutum absque patroni assensu illud contulerit, patrono intra legitimum tempus conquerente collatio irrita efficitur. Vivian. prax. jurispatron. lib. 12. cap. 6. à num. 13.

Tandem post diffusam disceptationem D. Covarru. adversus communem, de qua num. 24. tenet, clausulam Appellatione remota, ob stare nedum litigantibus, sed etiam tertio, cui vel ignaro litis sententia nocet, nisi aliqua speciali ratione appellandi facultas denegatur litigantibus. Sic cum Cardinali causa delegatur, appellatione prohibita, nec tertio licebit provocare, qui recte pronunciasse praesumitur, l. 1. verf. Creditur enim Princeps, de offic. Praefecti Praetor. Faciunt tradita per Barbofam, clausul. 9. num. 15. verf. Restringe tamen. Idem juris erit si natura causae celeritatem desideret, juxta legem quisquis, C. quor. appellat. non recip. l. fin. C. de edict. Divi Aed. toll. Rursus si ob litigantium morosam calumniam, aliamve causam ea inferatur clausula, tertius beneficio provocationis non carebit, ne ex alieno facto gravamen subeat, c. Non debet 22. de reg. jur. in 6. ubi Barbofa in collect. de quo late cum D. Covarru. Variar. lib. 2. cap. 8. & num. 6. jura & Interpretes recensentur. Illud liber obiter repetere, quod prohibitio appellationis utriusque litiganti communis est, quamquam unius odio adhibeatur: praedixi dict. lib. 2. cap. 12. num. 36.

35 Extra hoc casus, ac similes, qui praeseferunt specialitatis rationem, controversiae locus relinquatur, an praefata, clausula tertium provocantem excludat? In affirmativam pergit noster Praeses ex adductis per ipsum fundamentis: at pro negativa faciunt ultima verba dicti capitis Super eo, ibi: Quia non illis, sed patribus, inter quas causa commissa est, appellationis remedium est sublatum. Praeterea cum appellationis remotio in odiosis numerari debeat, utpote quae defensionis auferat facultatem, eam restringi oportet, prout eam restringunt plures apud Barbofam, claus. 9. num. 15. & Salgad. de regia protect. part. 3. cap. 6. ex num. 74. Lancellot. de attent. cap. 12. limit. 5. num. 39. qui eam ad frivolum, & inutilem provocationem duntaxat referunt, nec legitime provocantibus obest, ut illis videtur.

36 Tandem cum non apparet de causa rationabili ad impediendam litigantibus provocationem, praesumenda erit clausula, Appellatione remota, denotariorum stylo (si Lanceloto sup. num. 40. credimus, vel supplicantis molestis precibus adjecta; solent enim Principes importunitate vexati deneganda concedere, l. 1. C. de petition. sublat. lib. 10. cap. ult. de rescript. in 6. Gregor. Lop. in l. 29. gloss. 3. tit. 18. p. 3. quamobrem coartari debet praefata clausula, ne tertium appellare cupientem rejiciat, ut communiter placet.

37 Ex quibus ad praxim inferitur, quod quicquid de jure sit, iudex tenebitur, non obfistente praefata clausula, deferre tertii appellationi, cum propter communis sententiae auctoritatem, & rationes pro eadem perpenas in dubio versemur, in quo appellatio decet admitti. Scacc. de appellat. quast. 17. num. ubi alii, & ampliat num. 64. etiam si appellatio regulariter sit verita, cum propter circumstantias ambigitur. Guaz. de defens. reor. defens. 36. cap. 3. num. 3. Salgad. sup. part. 1. cap. 2. §. 3. num. 31. qui plurimos cumulat.

Quibus

38 Quibus addendum quoad intellectum dicti capitis Super eo, quod delegatus modum mandati excessit, & quoad excessum clausula Appellatione remota, non obstat provocanti, etiam qui litigat, quia intelligitur intra commissionis limites. Sic à mero exequutore, si excedat, provocatur, etsi alias appellare non liceat ab illo, l. Ab exequutore 4. ubi notatur, ff. de appellat.

Ad Num. 6.

39 Res litigiosa efficitur, si actione reali petatur de dominio, vel quasi, utili, seu directo, agendo per solam rei citationem: quod si actione personali, velut ex empto ad ipsam rem agitur, litis contestatione opus erit, ut vitium litigiosi ipsa contrahat. Gregor. Lop. in l. 13. gloss. 1. & 2. tit. 7. part. 3. Trentacinq. fuse variat. lib. 2. tit. de judic. resol. 17. à princip. Pichard. manud. ad prax. part. 2. §. 2. num. 9. Farinac. fragment. lit. L. ex num. 234. Cacharan. decis. 144. Tondut. quast. benefic. part. 2. cap. 3. §. 3. num. 37. Lancellot. de attent. cap. 4. num. 482. cum seqq. Tepat. variat. titul. 145. Tusch. littera L, conclus. 386. per totum. Cujac. novell. 112. de litigiof. Surd. decis. 172. num. 3. Merlin. de pignor. lib. 1. quast. 18. à numero 3. Guid. Pap. decis. 337. Barbosa collect. cap. 1. ex num. 2. de confirmat. utili, vel inutil. Carleval. de judic. tom. 2. lib. 1. disp. 11. num. 2. quicquid contra scripserit Cancr. part. 2. cap. 12. num. 4. asserens actione personali nunquam rem fieri litigiosam.

Ibi: Posterior verò auctoritas.

40 Res in litigiosis non habetur, etsi creditor actione hypothecaria ad illam in judicio contendat. Gregor. Lop. in l. 17. gloss. 2. tit. 7. part. 3. Cancr. sup. num. 10. Cacharan. num. 7. Merlin. lib. 4. quast. 165. Trentacinq. num. 7. ubi quod actio hypothecaria redditur litigiosa, lite contestata. Tusch. num. 28. Cujac. ubi proxime, etsi aliud fenserit Carleval. ubi nuper. Poterit tamen creditor, adepta victoria litis agere in emptorem, nulla executione praemissa in bonis debitoris, l. 14. in fin. tit. 13. part. 5. quando incuratur vitium litigiosi in causis executionis, disputat Merlin. d. q. 18. per totum. Res de cujus possessione tantum lis geritur, litigiosa non censetur. Tondut. ubi proxime, Cancr. sup. num. 12. Barbosa numero 5. & 6. quae concurrere debeant ut res incidat in vitium litigiosi, tradit Trentacinq. num. 19. Vide inferius num. 45.

Ad Num. 7.

41 Rei litigiosae alienatio etiam in litis ignorantum jure irrita habetur, penam in alienantem, ac recipientem scienter stabilitam, l. 2. C. de litigiof. l. 13. tit. 7. part. 3. ubi Gregor. Lop. Cujac. ad tit. C. eod. tit. Trentacinq. num. 39. ubi de effectibus litigiosi. Aug. Barbofa num. 8. Tusch. lit. L, concl. 371. num. 1. Cancr. num. 14. Merlin. sup. lib. 2. q. 38. num. 3. Pichard. d. §. 2. numero 8. Mantie. decis. 7. numero 4. Thefaur. forens. quastione 55. lib. 3. Sed valet alienatio collata in tempus, quo lis extinguitur. Cancr. variat. part. 1. cap. 1. numero 14. Deinde res litigiosa obligari non potest, Merlin.

ubi proxime, num. 1. Cancr. sup. part. 2. cap. 12. num. 46. Barbofa d. collect. num. 10. nec locari ad longum tempus. Barbofa num. 27. Cancr. num. 47.

Praemissa regula multifariam ampliari, & limitari solet. Cancr. ex num. 48. Trentacinq. num. 20. cum seqq. Barbofa à num. 9. Tusch. lit. L, conclus. 586. per totum, latissime de ea agunt.

42 Quibus praelibatis asseverandum est, quod sententia adversus venditorem rei litigiosae executioni mandatur contra emptorem, etiam litis inficum. Greg. Lop. in l. 13. gloss. 3. tit. 7. p. 2. Cancr. d. cap. 12. num. 17. cum seqq. Trentacinq. variat. lib. 2. tit. de judic. resol. 17. numero 49. & 51. Carleval. de judic. tom. 1. disp. 2. num. 933. & tom. 2. disp. 11. num. 2. Pichard. manud. ad prax. parte 2. §. 2. numero 8. & 9. Amat. variat. resol. 45. num. 17. Cur. Philip. part. 2. §. 9. numero 10. Citationem emptoris possidentis praemittendam sentiunt Cancr. num. 25. Carleval. d. disp. 2. numero 934. Amat. cum pluribus num. 16. Si emptor sit clericus, ad ejus forum executio debet remitti. Carlev. d. disp. 11. num. 2.

Verf. Sed & generaliter.

43 Quamvis res litigiosa non fiat, si de ea in judicio controversatum, alienatio subsistit, ac venditore superato, executio competit in emptorem, qui litis pendentiam non ignoravit, de quo late Merlin. lib. 1. quast. 18. per totum. Trentacinq. d. resol. 17. num. 54. verf. Prima est, alioqui revocatoria agendum, ut iidem cum aliis docent.

Verf. Imò ex hac opinione.

44 Expraemissa modò observatione inferitur, quod si venditor ab emptore conventus, ut rem tradat, post citationem, antequam litem contestetur, ipsam alienet, etsi nondum uerit litigiosa; tamen supremo venditore, executio fit adversus tertium possessorem, qui litis conscius rem acquisivit, quia alienatio in fraudem judicii celebratur. Quod si possessor ignorabat litem, revocatoria utendum. Gregor. Lop. in d. l. 13. gloss. 3. ad fin. Trentacinq. num. 52. Merlin. & Cur. Phil. ubi proxime, Parlador. quotidian. lib. 2. cap. fin. part. 4. §. 5. num. 14. Villalob. Erar. commun. opin. lit. A, num. 142. Pichard. d. §. 2. numero 10. Carleval. d. disp. 11. num. 2.

Verf. Sed si actione personali actum sit.

Adde Gregor. Lop. ubi proxime, & Merlin. d. disp. 18. per totum, ubi late disputat, num. actione personali res fiat litigiosa. Scacc. sup. q. 17. limit. 6. memb. 4. num. 94. verf. Sublimita declarando, ubi quod agitur revocatoria. Paz tom. 1. p. 4. cap. 1. num. 50.

Verf. Hinc etenim deducitur.

45 Constat per hypothecariam actionem in judicio deductam non fieri rem obligatam litigiosam, nec alienari possit, ut notatur num. 40. ac si pendente lite, debitor hypohecam in alium transferat, & succumbat, executioni sententia

tia tradetur contra possessorem; l. 14. in fine tit. 13. part. 5. Trentacinq. d. resol. 17. num. 52. ubi alii, Carleval. ubi proxime, qui litigiosi vitium intervenire opinatur. Quod limitatur si res distrahatur, ut aliis creditoribus satisfiat, & constet de numeratione pretii; tunc enim emptor vexari nequit ullo modo. Greg. Lop. in d. l. 14. gloss. ult. Amat. variar. resol. 94. concl. 18. ubi de pignore judiciali.

Verf. Illud verò libenter ad-
diderim.

46 Tertius possessor, in quem executio fiat, quia in fraudem iudicii rem conscius litis comparavit; appellare permittitur intra tempus, quo posset superatus. Lancell. de attent. part. 2. cap. 12. ampliatur. 14. num. 20. Scacc. sup. quest. 17. limit. 6. memb. 4. num. 92. verf. Ampliat. secundò, ubi quod hæc appellatio non impedit executionem, quod displicet, nam si appellatum fuerit infra terminum præscriptum ad provocandum victo à sententia, hæc exequi nequit adversus tertium, sicut nec contra principalem, quamdiu appellabilis existit, cum adhuc exequibilis non existat, atque ita provocante tertio possessore, impediatur iudicati executio donec secunda instantia terminetur.

Ad Num. 8.

47 Hucusque de tertio, cui ex natura causæ res inter alios acta etiam litis ignaro præiudicat: modò agendum de illis, quibus scientibus tantum nocere inter alios lata sententia: his velut cæteris, quorum interest, appellatio permittitur intra decem, seu quinque dies, vel alium legitimum tempus lege præfinitum, à quo sententiæ notitiam habuerunt, secundum prænotata supra, numero 2. & 6. cum seqq. Scacc. ubi proxime, verf. Declara ulterius, Cancr. d. cap. 16. num. 58.

48 Illud observari oportet, tunc officere sententiam scienti, qui poterat causam assumere, repulso litigante, quando hic nomine proprio causam tuetur. Aliud juris erit, si litiget nomine ejus tertii, ad quem causæ defensio principaliter spectabat; tunc siquidem illi tertio res iudicata non nocet, etsi litem geri non ignoret, nisi ipse mandaverit, aut præsentatur in iudicio de jure suo per alium disceptari, quia mandasse intelligitur. Salgad. de reg. protecl. part. 4. cap. 8. num. 272. Cancr. sup. part. 2. cap. 16. num. 5.

Ibi: Quid autem ubi condemnatus.

49 Præmissum est sup. num. 14. non audiri, qui tertio intendit in eadem causa provocare contra tres conformes sententias, ut præter ibi laudatos tradit Guazz. de defens. reor. defens. 36. cap. 30. in fin. & defens. 37. cap. 1. per totum. Illa prohibitio impedit appellanti bus aditum etiam quoad devolutivum effectum. Scaccia sup. d. q. 17. lim. 1. num. 13.

50 Regulariter tertio pro suo interesse appellare conceditur, etiam si principalis prohibeatur. Scacc. de quest. 17. limit. 6. memb. 4. nu-

num. 47. quod multipliciter limitat ex numero 89. & inter cæteras limitationes hujus meminit, ut scilicet tertius non audiatur post binam sententiam conformem, si ante conclusum in causa tertiæ instantiæ litis notitiam obtinuit; nam si postea scientiam litis acquisierit, ei non obest quod inter alios actum est, cum nec consenserit, ut de jure suo controverteretur per litigantem, nec teneret assumere causam in statu, quo existat. Scacc. num. 99. cum seqq. Cancr. num. 94. & 95. Lancell. sup. part. 2. cap. 12. ampliatur. 14. numero 22. Trentacinq. variar. libro 2. tit. de appellat. resol. 16. num. 15. & 16. Aliud videtur dicendum in tertio, cui infcio nocet sententia, cum teneatur causam prosequi in statu, quo est respectu principalis, ut prælaudati sentiunt.

Ibi: His non temerè præmissis.

Qui ante tertiam sententiam in præmissis casu, etiam post conclusum in causa agnovit de jure suo per alium litigari, debet protestari, nec ex ultima sententia sibi præiudicium generetur, alioqui tertio appellans non erit audiendus: cui consentit etiam subditus Scaccia num. 10. in fin. Mihi quidem omisso protestationis sufficiens non videtur, ut tantum præiudicium producat tacenti, ex adnotatis supra, num. 28. maxime cum jam progressum ad ulteriora, conclusione facta, impedire non valeat.

Ad Num. 9.

Quando censeantur tres sententiæ conformes, tradiderunt latè Salgad. de Reg. protecl. part. 3. cap. 16. Guazz. de defens. reor. defens. 37. cap. 1. Scacc. d. quest. 17. limit. 1. à num. 20. In dubiis declarandum; non esse sententias conformes, ut appellanti locus fiat, observat Scacc. num. 18. & super declaratione licet appellare. Scacc. num. 49.

Deefio Clemeotina 1. de re judic. cavet ne impediatur executio trium sententiarum conformium, etsi de nullitate opponatur: ubi Aug. Barbosa in collect. Interpretes ejus congerit, & limitationes recenset. Non tamen tollitur facultas dicendi de nullitate, non retardata executione. Scacc. num. 59. & 61. Aliud in appellatione contingit, quæ nec post executionem ad effectum devolutivum admittitur, ut prænotatur supra, num. 48. Ratio discriminis in obscuro non est, etenim per appellationem cognoscitur de justificatione sententiæ, quæ ita præsumitur ex conformitate triplicis decisionis, ut tertia provocatio ut clausula, ac frivola rejiciatur. Scacc. num. 14. verf. Secus est: at cum agitur de nullitate, iudex non cognoscit de justitia sententiæ, sed de validitate, ac substantialibus iudicii requisitis. Scacc. num. 56.

Eadem Pontificia constitutio restringitur, ne procedat quoad tertium qui poterit opponens de nullitate impedire executionem trium sententiarum. Scacc. d. limitat. 6. memb. 4. num. 66. Anton. Gabr. commun. opinion. tit. de execut. rei judic. conclus. 1. numero 19. 20. Cancr. variar. part. 2. cap. 16. à numero 85. Mich.

Mich. Grass. tom. 2. comm. opinion. lib. 7. tit. 16. num. 115. verf. Secunda limita, Barbosa collect. d. Clem. num. 3. In quo D. Covar. utitur distinctione, quam præmiserat numero præcedenti de appellatione, an scilicet tertius causam ignoraverit agitari, necne, antequam in causa concluderetur. Hoc tamen interest inter appellantem, ac de nullitate opponentem, quod ille omnino excluditur, hic admittitur, sed executionem sententiæ minimè impedire valebit, quando ante conclusum in causa de lite certiorum factum esse constat, ut D. Covar. rectè docet, quæ colliguntur ex observatis supra, num. 52.

Ibi: Verum si tertius appellare
potuisset.

55 Tertius omittens appellationis auxilium sibi competens, non prohibetur de nullitate sententiæ dicere; nam hæc remedia inter se distinguuntur, nec unum pendet ex sui natura ab altero. Sic apud nos licet quis intra quinque dies non provocet, & ideo amplius non audiatur appellans; tamen usque ad sexaginta nullitatem objicere permittitur, l. 2. tit. 17. l. 1. tit. 18. lib. 4. Recop. Inde etiam provenit, ut sublata appellandi facultate, jus dicendi de nullitate non censeatur ademptum. Cancr. variar. part. 3. cap. 18. num. 23. Guazz. de defens. reor. defens. 36. cap. 19. num. 7. Scacc. de appellat. quest. 19. remed. 1. à princ. quod non procedit si nullitas proponatur accessorie ad appellationem, quia si provocatio veteretur, de nullitate eo modo dicere non licet. Cancr. num. 24. Scacc. num. 14. ita ut appellatio non admittatur prohibita, quamvis permissæ nullitatis actioni jungatur: imò potius utraque repellitur, quia principalis, id est appellatio, interdicitur, argumento capitis Accessorium, cum vulgatis, de regul. jur. in 6.

56 Illud oportet addere, quod si tertius intra tempora appellationis de nullitate agens succubuerit, regredi non vetatur ad provocandum ab eadem sententia; etenim fatalia appellationis non labuntur, dum super nullitate discutitur. Pichard. manu duct. ad prax. part. 1. §. 13. num. 3. Paz cum aliis tom. 1. part. 1. temp. 12. num. 9.

SUMMARIUM.

- 1 Citatio eorum, quorum interest, efficit ut ipsi sententia inter alios lata noceat, quibus aliter non noceret: quod limitatur si alio jure venerint.
 - 2 Tertius cui sententia inter alios non officit, dupliciter valet executionem impedire.
 - 3 Tertius intendens executionem suspendi, debet summarie de jure suo statim docere juxta commune jus: & qualis ad hoc probatio sufficiat, num. 6.
 - 4 Quid de Jure nostro Regio, & num. 6.
 - 5 Tertius se opponens executioni sententiæ, si succubuerit, poterit de jure communi iterum via ordinaria experiri; secus de jure regio.
 - 7 Appellatio tertii quoad effectum devolutivum an admittitur absque aliqua probatione juris appellantis.
- D. de Faria Covar. Enucl.

- 8 Exequutio non suspenditur per oppositionem tertii, quoribus calumniosa, & fraudulenta præsumitur.
- 9 Fraudis suspitioni locus non est, ubi tertius intentionem suam plenè probaverit.
- 10 Tertii oppositores sunt in triplici differentia, & quando singuli impediunt executionem.
- 11 Si duo rei vindicatione egerint in solidum contra possessorem, quomodo iudex procedere debeat ad executionem. Ubi qui prior vicevit, quam cautionem præstet, ut rem accipiat, num. 13.
- 12 Tertius se opponens post rem iudicatam, non suspendit executionem, nec cautione opus est.
- 13 Limitatur.
- 14 Quid si duo in solidum rem petant, quæ à nemine possidetur, an suspendatur executio prioris sententiæ pro uno ex actoribus.
- 15 Quid si tertius possideat, & num. 17. & 18.
- 16 Quid si creditore petente executionem ex actione personali, tertius se opponat, dominium, vel possessionem allegans.
- 19 Si tertius solum allegat possessionem, agnoscens dominium ad victum spectare, non retardatur executio.
- 21 Ut quisque tertius executionem impediatur centum possessor, habere debet in actu possessionem, nec præstat jus ad illam adipiscendam.
- 22 Merus executor quas exceptiones admittere possit, ac debeat.
- 23 Qua de tertio oppositore contra sententia executionem prænotatur, similiter procedunt in oppositore in publicum instrumentum, quod illam paratam asserit.
- 24 Instrumentum publicum paratam habens executionem, contra tertium exequi non potest.
- 25 De tertio oppositore in creditorum concursu ad bona debitoris are alieno gravati, qui solvendo non est, & num. 26.

CAPUT XVI.

Sermo nobis est de tertio, cui etiam litis conscius res inter alios acta non nocet, nisi quoad qualequale præiudicium ex præsumptione, & autoritate rei iudicatæ resultans, ut observatur sup. cap. 13. num. 14. ejus exempla habentur in l. 2. tit. 22. p. 3. Illis autem si ad iudicium citatione pulsentur, sententia parit præiudicium, & si comparere neglexerint, nisi alio jure veniant, non eo, de quo controversum est, tunc quidem nullatenus per citationem lædi possunt. Greg. Lop. in d. l. 20. gloss. 2. Cancr. variar. part. 2. cap. 16. à num. 61. Salgad. de reg. protecl. part. 4. cap. 8. num. 362.

Ad Num. 1.

Tertius, de quo agitur, bifariam valet executionem sententiæ inter alios pronuntiatæ evitare, vel interposita appellatione, vel opposita exceptione juris, quod res inter alios acta aliis nocere non permittitur. Cancr. num. 56. Scaccia de appellat. quest. 17. limit. 6. memb. 4. num. 69. Et licet videatur huic denegandum esse provocationis beneficium, cum sua non interfit retractari sententiam, quæ illi non nocuit, ex traditis supra, cap. 13. num. 2. tamen